

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200066
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:8018200066.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tkáča a členov senátu JUDr. Mareka Kotoru a JUDr. Radovana Turčíka, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar.: XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D. B., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom Masarykova 10, 080 01 Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 1N 6029/17-KaPO, ČRZ: 37731/2017 zo dňa 22.05.2017, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný rozhodnutím sp. zn. 1N 6029/17-KaPO, ČRZ: 37731/2017 zo dňa 22.05.2017 ako príslušný správny orgán podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Správny poriadok“) podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o poskytovaní právnej pomoci“) nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci v právnej veci žalobcom podaného dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 27.10.2016.

2. V odôvodnení rozhodnutia sp. zn. 1N 6029/17-KaPO, ČRZ: 37731/2017 zo dňa 22.05.2017 žalovaný uviedol, že dňa 24.04.2017 mu bola doručená žiadosť žalobcu o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci žalobcom podaného dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 27.10.2016. Žalovaný v predmetnom rozhodnutí citoval ustanovenia § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2, § 6a ods. 1 a § 8 Zákona o poskytovaní právnej pomoci, § 357 písm. a) až n), § 419, § 421, § 427, § 429 a § 447 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“) a úvodom tiež v krátkosti zhrnul skutkový stav. Návrh vo veci samej právnej predchodkyne žalobcu bol uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 15C/389/2009-320 zo dňa 15.06.2015 odmietnutý pre jeho nedostatky, ktoré neboli navrhovateľom odstránené. Voči tomuto uzneseniu Okresného súdu Košice I bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením č. k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 15.06.2015, ktorým uznesenie Okresného súdu Košice I potvrdil. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo žalobcovi doručené dňa 13.01.2017. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca podal proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 15.06.2015 dovolanie, ktoré podľa poštového podacieho lístka, ktoré žalobca priložil k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci v predmetnej veci, podal na poštovú prepravu dňa 13.03.2017. Žalobca podľa žalovaného teda podal dovolanie voči uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa

§ 357 písm. b) CSP, t. j. proti uzneseniu prvostupňového súdu o odmietnutí podania vo veci samej. Podľa ust. § 421 ods. 2 CSP však dovolanie nie je proti takémuto uzneseniu prípustné a teda sa uplatní postup podľa § 447 písm. c) CSP, podľa ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Žalovaný poukázal aj na ďalší dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. e) CSP, a to v súvislosti s tým, že žalobca dovolanie spísal sám bez povinného zastúpenia advokátom, ako to vyžaduje ust. § 429 CSP. Žalovaný tiež poukázal na ust. § 421 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa dovolanie podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia. Žalobca si rozhodnutie odvolacieho súdu prevzal 13.01.2017, teda lehota na podanie dovolania uplynula dňom 13.03.2017. Posledný deň na podanie dovolania, teda 13.03.2017 žalobca síce podal dovolanie na poštovú prepravu, ktoré však nebolo spísané advokátom. Z hľadiska plynutia lehoty žalobca tým, že dovolanie podal v posledný deň dvojmesačnej lehoty, pričom jeho podanie nespĺňalo zákonom vyžadovanú náležitosť, že má byť spísané advokátom, neodstráni nedostatok svojho podania tým, že dodatočne doloží plnú moc udelenú advokátovi (podľa CSP má byť samotné dovolanie spísané advokátom). Žalobcovi však dvojmesačná lehota na podanie dovolania uplynula, preto (odhliadnuc od iných nedostatkov jeho podania) udelenie plnej moci advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní nemá význam, keďže advokát by v zákonnej lehote nestihol spísať, resp. podať nové dovolanie. Podľa ust. § 447 písm. a) CSP totiž dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané oneskorene. V ďalšej časti rozhodnutia žalovaný žalobcu poučil o tom, že v prípade, ak žiada o poskytnutie právnej pomoci aj v konaní pred Ústavným súdom SR, je potrebné na tento účel, vzhľadom na osobitosti konania, podať samostatnú žiadosť. V záverečnej časti rozhodnutia žalovaný uviedol závery, ku ktorým dospel a to, že právna vec, s ktorou sa žalobca na neho obrátil je zrejme bezúspešná, keďže zrejme bezúspešnosť sporu nebola vylúčená a žalobca tak nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa centrum s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok nezaoberalo.

3. Žalobca sa včas podanou správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Košiciach (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 03.07.2017 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 1N 6029/17-KaPO, ČRZ: 37731/2017 zo dňa 22.05.2017, ktoré žiadal ako nezákonné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie a zároveň žiadal priznať úplnú náhradu trov konania, navrhol tiež vykonať dôkazy v zmysle predmetnej správnej žaloby, žiadal o nariadenie pojednávania vo veci a požiadal priznanie odkladného účinku správnej žalobe. V súvislosti s vymedzením žalobných dôvodov žalobca poukázal na ust. § 191 ods. 1 písm. d), e), f) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len ako „SSP“).

4. V správnej žalobe uviedol, že sa domáha ochrany svojich subjektívnych práv, ktoré mali byť porušené tým, že žalobca, ktorý sa označil za právneho nástupcu subjektu E. C. – F., B. D. G.. F., IČO: 37 787 560, podal žalovanému žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci ním podaného dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 27.10.2016, ktorá bola správnu žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného zamietnutá, resp. žalobcovi žalovaným nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci v predmetnej právnej veci. Správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného žalobca označil za nesprávne, nezákonné, zmätočné, nepravdivé, zavádzajúce a vydané v rozpore so Správnym poriadkom a Zákonom o poskytovaní právnej pomoci. Žalobca v ďalšom texte správnej žaloby podrobil postup žalovaného ostrej kritike a uviedol, že žalovaný v správnu žalobou napadnutom rozhodnutí ničím nepreukázal, že právna vec, v ktorej žalobca žiadal o poskytnutie právnej pomoci, je zrejme bezúspešná. Žalobca odmietol záver žalovaného, že ním podané dovolanie je neprípustné a trval na tom, že je prípustné, keďže jeho podanie odôvodnil aplikujúc ust. § 420 písm. f) v spojení s § 432 ods. 1 CSP s tým, že postupom prvostupňového (právna vec vedená na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/389/2009) aj odvolacieho súdu (právna vec vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3Co/421/2015) bola dovolateľovi (v danej veci žalobca) odňatá možnosť konať pred súdom. Tento záver žalobca odôvodnil tým, že v konaní pred uvedenými civilnými súdmi žiadal rovnako o poskytnutie právnej pomoci a vo veci tejto jeho žiadosti bolo vedené konanie pred správnym súdom pod sp. zn. 6Sp/52/2015 [preskúmanie rozhodnutia Právneho odboru Centra právnej pomoci (príslušný odvolací útvar Centra právnej pomoci) č. 11736/2019-PO-MW zo dňa 07.10.2015], ktoré do podania predmetnej správnej žaloby nebolo ukončené. Žalovaný tak podľa žalobcu svojvoľným a neprípustným spôsobom znemožnil žalobcovi konať pred súdom. K prípustnosti podaného dovolania žalobca doplnil, že v deň kedy podal dovolanie, podal tiež žiadosť o poskytnutie právnej

pomoci. Žalobca trval na tom, že právna vec, s ktorou sa obrátil na žalovaného, aby mu tento priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci, nie je zrejme bezúspešná a kumulatívne splnil všetky tri podmienky na priznanie nároku na právnu pomoc. Spornou skutočnosťou v prejednávanej veci teda bola otázka zrejmej bezúspešnosti žiadosti žalobcu o priznanie nároku na právnu pomoc podľa zákona č. 327/2005 Z. z., ktorá je podstatná pre posúdenie naplnenia podmienok podľa § 6 a § 7 tohto zákona. Žalovaný podľa žalobcu v danej veci prebral právomoci súdu a napriek judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „NS SR“), napr. rozsudok NS SR sp. zn. 5Sžo/61/2013 a sp. zn. 5Sžo/62/2013 zo dňa 31.01.2014 opomína, že skúmaným kritériom je zrejma bezúspešnosť uplatneného práva, nie hodnotenie doteraz uplatnených tvrdení a dôkazov, keďže tie posudzuje jedine súd. Žalobca záverom uviedol, že nezákonnosť správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj jeho procesné pochybenie, sú takou vadou konania, ktorá má vplyv na zákonnosť tohto rozhodnutia.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 02.10.2017 uviedol, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie je zákonné a v plnom rozsahu zotrúva na skutkových a právnych záveroch v ňom uvedených. Podľa žalovaného žalobca v správnej žalobe neuviedol žiadne konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré by malo byť správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného nezákonné tak, ako to vyžaduje ust. § 182 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len ako „SSP“). Žalovaný sa ohradil voči ostrej kritike jeho postupov zo strany žalobcu a uviedol, že v predmetnej veci nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, ako jedna z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. V tejto súvislosti žalovaný odciťoval právnu vetu z rozsudku NS SR sp. zn. 3 Sžo/1/2013 zo dňa 26.10.2013 v znení: „Zrejma bezúspešnosť sporu, vylúčenie ktorej je jednou z podmienok, ktoré musia byť na poskytnutie právnej pomoci splnené kumulatívne, by mala byť zistená ihneď a musí byť nesporná. Medzi takýto typický príklad pri podávaní opravných prostriedkov môže patriť jeho oneskorené podanie, v prípade ak zmeškanie lehoty na jeho podanie, nie je možné odpustiť, ale môže ním byť aj jeho podanie proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, za predpokladu, že uvedená skutočnosť je nesporná...“ S poukazom na uvedené žalovaný uviedol, že ustanovenia CSP neumožňujú podanie dovolania vo veci, v ktorej dovolanie podal žalobca. Žalovaný po jednoduchom právnom posúdení dospel k záveru, že aplikujúc uvedené, dôjde zo strany NS SR k odmietnutiu dovolania, navyše žalobca dovolanie spísal sám a nebol pri jeho podaní zastúpený advokátom, čo je ďalším z dôvodov na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. e) CSP. Podľa žalovaného si žalobca rozhodnutie, voči ktorému podal dovolanie, prevzal 13.01.2017. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP sa dovolanie podáva v lehote dvoch mesiacov. Dovolanie žalobca podal na poštovú prepravu až 13.03.2017. V uvedený deň rovnako požiadal žalovaného o poskytnutie právnej pomoci v predmetnom konaní. Uvedeným konaním sledoval žalobca zhojenie vady podaného dovolania, t. j. že nebolo spísané advokátom. Priznanie právnej pomoci žalobcovi a udelenie plnej moci advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní na spísanie dovolania v zákonnej lehote by však nemalo význam, nakoľko podľa ustanovenia § 447 písm. a) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané oneskorene. Záverom žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/42/2014 zo dňa 19.05.2015, z ktorého citoval právnu vetu v znení: „Úlohou Centra je filtrovať šikanózne, neopodstatnené a bagatelné návrhy svojich žiadateľov, čím odbremeňuje činnosť súdov. Zároveň však týmto Centrum určitým spôsobom aj chráni žiadateľov pred podávaním neúspešných žalôb, či pokračovaní v neúspešnom konaní...“ Na základe uvedených dôvodov žalovaný navrhol predmetnú správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Žalobca sa po výzve súdu k vyjadreniu žalovaného replikou nevyjadril.

7. Návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku predmetnej správnej žalobe bol uznesením č. k. 6S/89/2018-52 zo dňa 18.10.2022 zamietnutý. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.11.2022.

8. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. SSP, rozhodujúc o všeobecnej správnej žalobe, po preskúmaní správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj po oboznámení sa s úplným administratívnym spisom správneho orgánu a písomných podaní žalobcu a žalovaného v konaní pred správnym súdom, nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 01.12.2022. Na pojednávanie sa nedostavili žalobca ani žalovaný. Žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, avšak súhlasil, aby bola vec prejednaná a rozhodnutá bez jeho prítomnosti. Žalobca písomným podaním doručeným správne súdu dňa 29.11.2022 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní rodinnou a osobnou zaneprázdnenosťou, spojenou s finančnými a zdravotnými problémami v rodine a zároveň žiadal pojednávanie odročiť s poukazom na ust. § 115

SSP. Keďže odročenie pojednávania zhodne nenavrholi účastníci konania a žalobca ním tvrdené dôvody neprítomnosti žiadnym spôsobom nepreukázal, správny súd tieto žalobcom prezentované dôvody nemohol vyhodnotiť ako závažné tak, aby bolo možné konštatovať, že boli splnené podmienky na odročenie pojednávania podľa § 115 SSP. Na základe uvedených dôvodov správny súd postupom podľa ust. § 114 SSP konal v neprítomnosti účastníkov konania a postupom podľa § 137 ods. 3 SSP vyhlásil rozsudok, ktorým predmetnú správnu žalobu podľa § 190 SSP zamietol a účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

9. Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

10. Podstatou konania v správnom súdnictve je preskúmať zákonnosť rozhodnutí postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správny orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

11. Úlohou správneho súdu v tomto konaní bolo na základe podanej správnej žaloby preskúmať zákonnosť postupu, ako aj rozhodnutia žalovaného sp. zn. 1N 6029/17-KaPO, ČRZ: 37731/2017 zo dňa 22.05.2017, ktorým žalovaný nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci v právnej veci žalobcom podaného dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 27.10.2016, ktoré rozhodnutie žalovaný založil na tej skutočnosti, že v zmysle ním vykonaného dokazovania vo veci, s ktorou sa žalobca na centrum obrátil, nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žalobca nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc. Za situácie, že nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci, žalovaný rozhodol tak, ako je to vyššie uvedené.

12. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) Zákona o poskytovaní právnej pomoci, tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddĺžení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“).

13. Podľa § 6 ods. 1 Zákona o poskytovaní právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

14. Podľa § 8 Zákona o poskytovaní právnej pomoci, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

15. Podľa § 357 písm. b) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci samej.

16. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

17. Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

18. Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

19. Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

20. Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

21. Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

22. Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

23. Podľa § 447 CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, e) neboli splnené podmienky podľa § 429.

24. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že sa v ňom nachádza žalobcom doručené Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 27.10.2016, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 15C/389/2009-320 zo dňa 15.06.2015, ktorým súd prvej inštancie podanie žalobcu vo veci samej zo dňa 06.03.2008 (dátum doručenia podania súdu) odmietol z dôvodu neodstránených väd konania, ktoré boli prekážkou pre pokračovanie v konaní.

25. Z uvedeného vyplýva, že predmetným uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 27.10.2016 bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie - Okresného súdu Košice I č. k. 15C/389/2009-320 zo dňa 15.06.2015, ktorým bolo podanie žalobcu vo veci samej zo dňa 06.03.2018 odmietnuté. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Potvrdeným rozhodnutím súdu prvej inštancie bolo jednoznačne uznesenie o odmietnutí podania vo veci samej, voči ktorému síce v zmysle ust. § 357 písm. b) CSP je prípustné odvolanie, avšak z ust. § 421 ods. 1 v spojení s ust. § 421 ods. 2 CSP bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že dovolanie je neprípustné okrem iných aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým tento potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 357 písm. b) CSP, teda proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci samej. Uvedené právne závery sú zrejme už pri prvotnom naštudovaní veci a pri jej zbežnom právnom posúdení, čo

má za následok, že vo veci, s ktorou sa žalobca obrátil na žalovaného so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci nie je vylúčená zrejma bezúspešnosť v spore. Právna konštrukcia § 6 ods. 1 Zákona o poskytovaní právnej pomoci vyžaduje súčasné splnenie všetkých tam stanovených podmienok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, s dôsledkom, že pri nespĺnení hoci len jednej z týchto podmienok žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci nemôže byť úspešný a žalovaný mu právnu pomoc bez finančnej účasti nemôže poskytnúť. Zákon príkladom v ust. § 8 Zákona o poskytovaní právnej pomoci stanovuje, že pri posudzovaní bezúspešnosti sporu centrum prihladne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo, a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. V okolnostiach danej veci je však zrejmé, že voči v tomto správnom konaní označenom type rozhodnutia odvolacieho súdu dovolanie nie je prípustné, preto nepochybne možno konštatovať, že v danom prípade ide o zrejmu bezúspešnosť žalobcu v prípadnom konaní pred dovolacím súdom.

26. Pri vyššie uvedenom závere o nespĺnení podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci sa správnomu súdu javí ako pomerne nadbytočné odôvodnenie správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ohľadne ďalších prípadných dôvodov na potenciálne odmietnutie dovolania žalobcu, ktoré by v prípade prípustnosti dovolania mohli zakladať dôvod na prijatie záveru o existencii zrejmej bezúspešnosti sporu v predmetnej veci. Na základe tohto dôvodu správny súd považoval námietky žalobcu týkajúce sa včasnosti podania dovolania, či splnenia podmienky povinného právneho zastúpenia za neopodstatnené.

27. V súvislosti s argumentmi žalobcu, v ktorých poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 5Sžo/61/2013 zo dňa 31.01.2014 uvádza, že žalovaný opomína že skúmaným kritériom je zrejma bezúspešnosť uplatneného práva, nie hodnotenie doteraz uplatnených tvrdení a dôkazov, správny súd uvádza, že závery uvedeného rozsudku NS SR nie je možné aplikovať na daný prípad, keďže v predmetnom prípade pri skúmaní bezúspešnosti sporu žalovaný nevyhodnocoval úspešnosť, či bezúspešnosť uplatneného práva, ani uplatnené tvrdenia či dôkazy, keďže na podanie dovolania neboli splnené ani procesné podmienky, a to jeho prípustnosť, čo je odôvodnené ako v správnu žalobou napadnutom rozhodnutí, tak v tomto rozhodnutí v bode č. 25. V rozsudku NS SR sp. zn. 5Sžo/61/2013 zo dňa 31.01.2014, najvyšší súd vytýkal krajskému súdu a žalovanému to, že sa zaoberal žiadosťou žalobcu len z časti, v predmetnom prípade však žalovaný v odôvodnení správnu žalobou napadnutého rozhodnutia uviedol dôvody, pre ktoré nezohľadňoval žiadosť žalobcu v časti ohľadne poskytnutia právnej pomoci v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Týmito závermi (bod č. 2 rozhodnutia) sa správny súd v plnej miere stotožňuje, rovnako ako sa stotožňuje so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch sp. zn. 3 Sžo/1/2013 zo dňa 26.10.2013 a sp. zn. 3Sžo/42/2014 zo dňa 19.05.2015, na ktoré poukázal žalovaný vo svojom vyjadrení k správnej žalobe (bod č. 5 rozhodnutia), a ktoré sú podľa správneho súdu všeobecne aplikovateľné, to znamená, že sú aplikovateľné aj na predmetný prípad.

28. Za takéhoto stavu sa správny súd stotožnil so záverom žalovaného, že vo veci, s ktorou sa žalobca obrátil na žalovaného so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci, nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žalobca nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 6 ods. 1 Zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Za takéhoto stavu už preto nebolo povinnosťou žalovaného zaoberať sa splnením ďalších podmienok vyplývajúcich z označeného ustanovenia zákona.

29. Správny súd v závere rozhodnutia poukazuje aj na kontext rozhodovania vo veciach súdneho prieskumu správnych rozhodnutí na základe správnych žalôb podaných žalobcom, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v rozhodnutí sp. zn. 8Sžk/12/2021 zo dňa 28.04.2021, ktorým bola odmietnutá kasačná sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/77/2018-40 z 09.09.2020 uviedol:

9.1. „Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7S/32/2011-70 z 12. marca 2014 zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutí Finančného riaditeľstva SR, ktorými z dôvodu nespĺnenia poplatkovej povinnosti sťažovateľom boli zastavené konania, kde sa sťažovateľ domáhal o obnovu konaní ukončených rozhodnutiami Daňového riaditeľstva SR, č. I/225/947/2011/990722-r z 5. januára 2011, vo veci platobného výmeru mesta Spišské Podhradie č. 179152007 z 30. apríla 2007, potvrdeného rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR č. I/225/8460-63818/2007/990722-r z 10. augusta 2007, ktorým bola sťažovateľovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2007 v sume

17,75 eur; č. I/225/949/2011/990722-r z 5. januára 2011, vo veci platobného výmeru mesta Spišské Podhradie č. 179152008 z 30. apríla 2008, potvrdeného rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR č. I/225/9497-66300/2008/990722-r z 11. augusta 2008, ktorým bola sťažovateľovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2008 v sume 20,64 eur; a č. I/225/951/2011/990722-r z 5. januára 2011, vo veci platobného výmeru mesta Spišské Podhradie č. 179152009 z 13. mája 2009, potvrdeného rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR č. I/225/11231- 94158/2009/990722-r zo 7. augusta 2009, ktorým bola sťažovateľovi vyrubená daň z nehnuteľnosti na rok 2009 v sume 20,66 eur.

9.2. Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/32/2011-70 z 12. marca 2014 bol na základe odvolania sťažovateľa podrobený odvolaciemu prieskumu, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Sžf/92/2014 z 22. marca 2017 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/32/2011-70 z 12. marca 2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 13. apríla 2017.

9.3. Voči rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/92/2014 z 22. marca 2017 podal sťažovateľ dovolanie, ktoré konanie bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 zastavené z dôvodu nedostatku podmienok konania - nedostatku právomoci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. marca 2018.

9.4. Voči uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť datovanú 11. mája 2018, pre porušenie čl. 46 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami uvedenými v bodoch 9.1 - 9.3, pričom súčasne (21. mája 2018) podal sťažovateľ u žalovaného žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a žiadosť o predbežné poskytnutie právnej pomoci.

9.5. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím spis. zn.: KaPO 4N 14617/2018-PP, ČRZ: 68794/2018 z 22. mája 2018 predbežne nepriznal sťažovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci ústavnej sťažnosti pre porušenie jeho základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo.

9.6. Žalovaný následne rozhodnutím spis. zn.: KaPO 4N 14617/2018-PP, ČRZ: 95089/2018 z 13. júla 2018 nepriznal sťažovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci ústavnej sťažnosti pre porušenie jeho základných práv a slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo.

10. Z rozhodovacej činnosti kasačného súdu je známe, že sťažovateľ opakovane podáva dovolania voči rozhodnutiam kasačného súdu - viď. ďalšie konania vedené pod sp. zn. 1Sdo/98/2010, sp. zn. 1Sdo/23/2012, sp. zn. 2Sdo/5/2015, sp. zn. 1Sdo/8/2016, sp. zn. 2Sdo/16/2016, sp. zn. 2Sdo/17/2016, sp. zn. 2Sdo/13/2017, sp. zn. 1Sdo/8/2017 a sp. zn. 1Sdo/5/2018. Vo všetkých konaniach rozhodol kasačný súd zhodne, a to tak, že konanie z dôvodu absencie právomoci zastavil.

11. Skutočnosť, že kasačný súd nemá právomoc preskúmať dôvodnosť dovolateľom uvádzaných argumentov vyplýva tiež z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky, pričom kasačný súd príkladmo okrem rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky uvádzaných v uznesení sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 (sp. zn. II. ÚS 87/09 a sp. zn. IV. ÚS 208/08) uvádza niekoľko ďalších relevantných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vydaných za účinnosti Správneho súdneho poriadku, a to rozhodnutia vo veciach sp. zn. I. ÚS 606/2016-19, sp. zn. I. ÚS 104/2017-8, sp. zn. II. ÚS 261/2017-11, sp. zn. II. ÚS 408/2017-24, sp. zn. IV. ÚS 169/2018-38, sp. zn. I. ÚS 360/2019-10 a sp. zn. I. ÚS 540/2020-26.

12. Z rozhodovacej činnosti kasačného súdu je ďalej známe, že sťažovateľ napriek riadnemu poučeniu podľa § 438 až § 449 S.s.p. opakovane podáva bezúspešné kasačné sťažnosti, viď. napr. konania vedené na kasačnom súde pod sp. zn. 5Sžfk/7/2018, sp. zn. 2Sžk/32/2017, sp. zn. 5Sžfk/30,32/2019, sp. zn. 2Asan/8/2017, sp. zn. 6Sžfk/28/2020 a sp. zn. 10Sžfk/30/2020; ktoré boli všetky odmietnuté z procesných dôvodov.

13. Na mieste je tiež poukázať na to, že na kasačnom súde je v súčasnosti vedených 44 sporov sťažovateľa so žalovaným, z toho 15 nerozhodnutých, ktoré poväčšine spolu súvisia, resp. na seba nadväzujú. Taktiež je na správnom súde vedené ďalšie množstvo správnych žalôb sťažovateľa voči rozhodnutiam žalovaného, o ktorých doposiaľ správny súd nerozhodol (viď. napr. sprievodný list z 15. marca 2021). V tomto kontexte sťažovateľ poukazuje na vyjadrenie žalovaného (viď. bod 5.), podľa ktorého sťažovateľ iniciuje u žalovaného neprimerané množstvo administratívnych konaní, čím ho neprimerane administratívne zaťažuje, pričom bez ohľadu na výsledok administratívneho konania sťažovateľ nie je s postupom a rozhodnutím žalovaného spokojný, čím dochádza k mareniu účelu zákona o právnej pomoci.

14. Zo skutočností uvádzaných v bodoch 9.1 - 9.4, v kontexte skutočností uvádzaných v bode 10. a 12. - 13., a tiež s ohľadom na emotívny, vzťahovačný a útočný písomný prejav sťažovateľa je zrejmé, že v prípade sťažovateľa ide v predmetnej veci o prejav pretrvávajúcej nespokojnosti s výsledkom

jednotlivých konaní, bez schopnosti sebareflexie a akceptácie výsledku jednotlivých konaní. Tu je na mieste poukázať, že už v začiatku sporu, v administratívnom konaní, ktoré bolo predmetom správneho súdneho prieskumu v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/32/2011, došlo k zastaveniu konania práve pre nečinnosť sťažovateľa, ktorý si nesplnil elementárnu poplatkovú povinnosť (primerane zásada *vigilantibus iura scripta sunt*). Od uvedeného sa následne odvíjalo správne súdne konanie, kasačné konanie, dovolacie konanie, predmetné administratívne konanie, ďalšie správne súdne konanie, až predmetné kasačné konanie. Napriek tomu, že konania, ktorých obnovu sa sťažovateľ domáha boli ukončené v auguste 2007 (viď. bod 9.1), sťažovateľ doposiaľ nie je schopný tieto rozhodnutia akceptovať a po dobu bezmála 14 rokov využíva všetky dostupné, ako aj nedostupné právne prostriedky na ich zvrátenie.

15. Účelom zákona o právnej pomoci je zabezpečiť poskytovanie právnej pomoci osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv. Práva, ktoré majú byť predmetom uplatnenia, a v súvislosti s ktorými sa má právna pomoc poskytnúť, musia mať reálny základ a musia byť spôsobilé na ochranu v medziach Ústavy Slovenskej republiky a príslušných zákonov. Právo na právnu pomoc nesmie slúžiť ako nástroj terorizovania iných osôb alebo štátnych orgánov a toto nesmie byť realizované v takom rozsahu, ktorý by bránil jeho realizáciu iným osobám. Právo na právnu pomoc tiež nesmie byť zneužívané ako „voľnočasová aktivita“, prípadne „rozptýlenie“ žiadateľa.

16. Kasačný súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že výkon práva na právnu pomoc sťažovateľom dosahuje šikanózný rozmer, keď sťažovateľ žalovaného neprimerane zaťažuje obsahovo opakovanými žiadosťami, ktoré obsahovo nadväzujú na iné konania a vytvárajú tzv. „začarovaný kruh“, kedy každé konanie iniciované sťažovateľom vytvára základ pre ďalšie konania, často bez reálnej šance na úspech, ako je tomu aj v danom prípade. Sťažovateľovi, vzhľadom na skôr podané dovolania (primerane bod 10.), už v čase podávania dovolania voči rozsudku kasačného súdu sp. zn. 2Sžf/92/2014 z 22. marca 2017 musel byť zrejмый výsledok dovolacieho konania, a to aj s ohľadom na konštantnú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (primerane bod 11.); na ktorú navyše kasačný súd v rozhodnutí sp. zn. 2Sdo/7/2017 zo 16. januára 2018 poukázal. Kasačný súd sa tiež stotožňuje s názorom žalovaného, že postup sťažovateľa je motivovaný aj tým, že v prípade neúspechu nenesie takmer žiadne dôsledky s tým spojené.“

30. K námietke žalobcu, že na základe ním podanej správnej žaloby prebiehalo na tunajšom súde konanie vedené pod sp. zn. 6Sp/52/2015 o súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 11736/2015-PO-MW zo dňa 07.10.2015, v súvislosti s jeho žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci vo veci vedenej na Okrese súde Košice I pod sp. zn. 15C/389/2009, teda vecou, ktorá sa bezprostredne (vzhľadom na vyššie popísaný skutkový stav) týka aj rozhodovania žalovaného v tejto veci, správny súd uvádza, že Krajský súd v Košiciach vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 6Sp/52/2015 zo dňa 17.12.2019 tak, že žalobu zamietol a na základe žalobcom podanej kasačnej sťažnosti vo veci rozhodoval Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 1Sžk/53/2018 zo dňa 17.12.2019, ktorým kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol. Túto námietku preto súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

31. Správny súd pri súdnom prieskume rozhodnutia žalovaného nezistil ani žiadne procesné pochybenia v jeho procesnom postupe, ktoré by prípadne mohli mať za následok zrušenie preskúvaného rozhodnutia. V tej súvislosti ako správny hodnotí aj záver žalovaného, že nie je možné podať kumulovanú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, t.j. takú, (v tejto konkrétnej veci) ktorá obsahuje žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu pred konaním dovolacieho súdu, ako aj následne konania pred súdom ústavným (pre prípad, ak by žalobca nebol úspešný v konaní pred súdom dovolacím), pretože ide o rôzne právne veci a teda aj rôzne konania, pri ktorých je potrebné posúdiť splnenie podmienok na poskytnutie právnej pomoci individuálne a osobitne. V zásade preto žalobca môže požiadať o poskytnutie právnej pomoci len v jednej právnej veci, a ak požiada o právnu pomoc aj v iných veciach, podľa názoru súdu je správny postup správneho orgánu, ak účastníka konania v tomto smere poučí o možnosti požiadať o právnu pomoc samostatne, ale o týchto ďalších žiadostiach (resp. ďalšej žiadosti) už v správnom konaní, kde posudzuje splnenie hmotnoprávných podmienok pre priznanie právnej pomoci v ním označenej prvej veci, už o ďalších žiadostiach o poskytnutie právnej pomoci nerozhoduje. S poukazom na uvedené považoval správny súd jednotlivé námietky žalobcu, obsiahnuté v žalobe za nedôvodné a po dôkladnom zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností a na ich základe, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa § 190 SSP správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

32. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal vo veci úspech celkom, ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

32. Senát správneho súdu vo veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Krajskom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto uznesenia. Zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia,

údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,

ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§ 441 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak SSP neustanovuje inak (§ 446 ods. 1 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d), je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).